

dOkunan Şiirler-24-

Bir şairin ilk kitabı doğan ilk çocuğu gibidir. Yıllarca dergilerde yayınladığı ya da yazıp kendine sakladığı şiirlerin zamanı geldiğinde okurları karşısına çıkacağı hayaliyle yaşar. İnce eler sık dokur şiirleri bir kitap hacmine ulaştığında da okurun karşısına çıkma cesaretinin geldiğine inanır ve şiirlerini tekrar tekrar gözden geçirir. Şiir demini almış mıdır almamış mıdır ona bakar. Şiirden eksilteceği ya da ekleyeceği yerler varsa tamamlar hatta şiir kitabının eskizini dostlarıyla paylaşır, onların fikirlerini alır. Şiirler dostlarının da beğenilerinden geçerse kitabın yayınlanması için yayınevi arayışlarına başlar.

Bazı şairler yazmış olduğu dergilerdeki şairlerle bir dostluk bağı kurarlar. Bu dostluk zaman içinde pekişir ve bir aile gibi olurlar. Aynı dergide yazarlar zaman içinde ya bir yayınevi ya da yayınevleriyle yakın dostluk bağları kurarlar. Bunun neticesinde de kitabının basılması gerçekleşir.

Bazı şairler ise yazdıklarını ya kitaplaştıramadan göçüp giderler ya da kendi imkânları ile kitabını bastırıp eşine dostuna hediye ederek elindeki kitapları zaman içinde tüketerek hoş bir sadâ bırakmaya çalışır.

Kırağı şiir dergisini çıkarmaya başladığımızda önceliğimiz güzel şiir yayımlamanın yanı sıra *Kırağı*da şiirleri yayınlananlarla bir dostluk halesi oluşturup bunu gelecek yıllara taşımaktı. Bu dostluk gelecek yıllara taşındı mı? Evet taşındı. Günümüzde çeşitli edebiyat dergilerinde yazmayı sürdüren şairlerin yazarların yolları bir şekilde *Kırağı* ile kesişti. İşte dostluğu halen ilk tanıştığımız gibi soldurmadan sürdürdüğüm dostlardan birisi de Burhan Sakallı oldu.

Posta kutusuna gelen bir mektup ve mektubun içinde şöyle bir şiir:

*siyah bir çavdar ekmeğini bin bölüşüp
acılara katık ettiğimiz günlerde
çelik çomağı bırakıp
eli kalem tutar olmuşum
anam şair olma oğul demiş
anama inat
tetik düşürmüşüm şiire
şair olmuşum*

*şair olmuşum
sevenleri toprak olmuş çocuklar için
sözün onuru bilmişim şiiri
şiiri sözün namusu
büyümüşüm zehir zemberek acılara
nice hayınlıklar görmüşüm
ihanetin bini bir para*

*yakılmış yıkılmışım bir baştan bir başa
bir tahrir-i sukunâ mahkum gözlerim
bir yanım zilandır yanar
istiklal mahkemesi kanar bir yanım
söze ve şiire and verip beklemişim
bu acılı hoyrat hangi dağa konar*

*bükülmemiş bileğim susmamış dilim
muhalif destanlar yazmışım dağlara
en kahpe zamanlarda
tevekkeltü alellah deyip
sığınmışım kırk düğmeli
mor cepkenli bir şiire
anam şair olma oğul demiş
anama inat
tetik düşürmüşüm şiire
şair olmuşum¹*

Burhan Sakallı'nın işte bu *Mor Cepkenli Şiirle* başladı şiir serüveni. Konya'da yaşadığı zamanlarda *Kırağı*nın son okumasından basımına kitapçılara dağıtımına ve obüse verip Osmaniye'ye göndermesine kadar yükünü omuzladı. *Kırağı* şiir dizisinde çıkan kitaplarımıza da aynı şekilde yardımcı oldu. Bu dizide adı *İlayda* olan kitap da onun kitabı olarak baskıya girecekken son anda kitap kapaklarımızın formatını beğenmeyerek kendisine özel bir kapak yapmazsak kitabının basılmamasını rica etmişti. Böylelikle kitap basılmadı. Dergi kapandı. Aradan uzun yıllar geçti. Kader bizi bu sefer de Eskişehir'de bir araya getirdi. İki dönem Odunpazarı Belediye Başkanlığı yaptığı dönemde şehir bir şairin dokunmasıyla Eskişehir'in ilk yerleşim yeri olan Odunpazarı'nı adeta küllerinden yeniden inşa ederek şehrin kültürüne sanatına kazandırdı. Birlikte çalıştığımız yıllar içinde *İlayda*'nın kapaklığını kendisi beğenmek kaydıyla basmayı teklif et-

¹ *Kırağı*, 8, Ocak 1995, s.2

tim ama görevdeyken yanlış anlamalara sebebiyet veririz düşüncesiyle basılmasına razı olmadığını düşündüm. Ben onun niyetinin ne derecede halis olduğunu bildiğimden daha fazla ısrarcı olmak istemedim. Birlikte çalıştığımız dönemlerde şiir yazmadı ama şehre şiir gibi dokunmasını bildi. *Şairin hayatı şiire dahilse* -ki ben dahil olduğuna inanıyorum- Burhan Sakallı'yı da bunu yaşayarak gösteren şairler arasına katmak istiyorum.

Kendisi yeni görev kabul etmeyip ve siyasetin dışına çıkınca ben de Eskişehir'den ayrılıyorum. Yine arada yıllar geçiyor ama dostluğumuz ilk tanıştığımız günlerdeki gibi devam ediyor. Tekrar siyasete dönüyor ama şehremini olamıyor. Siyaset peşini bırakmıyor yine siyasetin içine çekiyorlar varsın çeksinler iyi insanlara ihtiyacımız var.

Burhan Sakallı her ne kadar da siyasi bir kimlik olarak tanınan bilinen bir şahsiyet olsa da onu bize yakınlaştıran kaynaştıran şair yanıdır. Şimdi bir başka şehre fikir ve düşünceleri ile dokunmaya çalışırken bir de baktık ki *yol yarılar bizi*² isimli şiir kitabıyla “durmak yok şiire devam” dedi.

Bir zamanlar *İlayda* olarak çıkacak olan kitap isim değiştirerek ve içine yeni şiirler serpiştirilerek avcumuza konuverdi. İşte *İlayda* şiirinden gönümüze dokunan dizeler.

*mağlubum kirpiklerimden kan sağıyorsun ilayda
gün tükeniyor ellerinde bahar can çekiyor
düşlemek bile eziyet seni leyli çocuklara
en delişmen yerlerinden tüketirken
bir iklimi bir kan denizinden doğmak kader mi
oluyor ilayda (s. 13)*

Şairin her şiirler gönül bahçesinde yetiştirdiği güller gibidir. Bu şiirleri kitaba alırken *hal* etmesi gereken şiirler olabilir ve okurların çoğu *hal* edilen şiirlerin hangisi olduğunu bilmez. Alıntılıdığım *Mor Cepkenli Şiir* de maalesef yay kırıyla boğulan bir şiir olmuş. Oysa bu şiir yayınlandığı dönemde ben dahil onlarca *Kırağı* şairlerinin beğenisini kazanmış bir şiirdi. Kitap, *İlk Günler, Ard Arda Gelen ve Şimdiki Zaman* başlıkları altında üç bölüm ayrılmış. *Direnış Türküsü, Rubai, “Kitabe-i Seng-i Mezar”, Esâtir-i Evvel Masalı, Kalbim Coğrafyasıdır Hüznün, Ve Sen, Siyah, Sürgün, Mevsimsiz Tipi, Her Şey Tıpkı Bıraktığın Gibi, Şehir Gibi* şiirlere editör tarafından kıyıldıysa şair bunlara nasıl müsaade etti doğrusu anlamadım.

Bu şiirler de *İlk Günler* bölümüne alınsaydı kitabın alanını mı daraltırdı diye kendi kendime sormadan da edemiyorum. Ömrün son güzüne girmiş bir şair ve ilk kitabı bundan sonra siyasetten fırsat bulup şiire zaman ayırabilecek mi orasını bilmiyorum. Bana göre rüşünü ispatlamış bir şairin hayatına birinci derecede dahil olan söz konusu şiirleri dergi sayfaları arasında kalmamalıydı. Yıllarca kendi şiirlerim gibi ha bugün basılacak ha yarın basılacak diye sakladığım bu şiirlerin akıbeti böyle olmamalıydı...

*bir yanımız dağ, bir yanımız deniz
deriz ve devam ederiz yürümeye
geçmez aklımızın ucundan yaşamak telaşı
eksilerek azalarak yarılarız yolu
kendine benzetecek yol yarılar bizi
yerimiz yok atlaslarda
ismimiz gelip geçici
kalbimiz ne çok mülteci (s. 56)*

Kitaba adını veren bu şiirin kumaşı ile -üzerinde çalıştığımız, yıllarda birlikte demlediğimiz- kitaba alınmayan şiirlerin kumaşı arasında bir fark görmediğimi de ayrıca belirtmek istiyorum.

*yaralarım tuz bastım, acısı geçer sandığım
tuz da yaralıymış meğer bunu da geç amladım
geç anladım yaşamak telaşını yaralı kuşların
geçştirilmiş bir antidepresanla hayatın tahribatı
bir dostla konuşmak kadar hiçbir gölge
serinletmiyor insanı (s. 52)*

Bu kitapta en çok bu dizeler dokundu bana -çünkü şairin kendinden bile saklamaya çalıştığı bu iç devinimleri hayatının bir parçası olarak nereye gittiye kendisiyle birlikte götürdü.-

Burhan Sakallı gibi kendi sesini yakalamış ve ömrün güzüne yaklaşırken kitabı yayınlanan bir başka şair var mıdır orasını bilmiyorum. Demek ki her kitabın da bir kaderi varmış aradaki bütün “keşke”ler laf ü güzafmış.

Sözlerimin başında *şairin hayatı da şiire dahildir* cümlesinin içini doldurarak yaşamayı sürdüren bir şair Burhan Sakallı.

İyi şair olmanın yanı sıra iyi bir insan olmak da şairin asli görevlerinden birisidir. Bu kitabı okuyup *Kırağı* şiir dizi kitapları arasındaki yerine koyuyorum vesselam...

2 Burhan Sakallı, *Yol Yarılar Bizi*, Loras Yayınları, Konya 2020.

